

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/58/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010137
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3815010137.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému T. U. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 9. septembra 2015 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi v neprospech obžalovaného podané proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 9. júna 2015, sp. zn. 3T/44/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. e/, ods. 2 Tr.por. sa napadnutý rozsudok u obžalovaného T. U. zrušuje vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods.3 Tr. por. sa obžalovaný T. U. odsudzuje nasledovne:

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a § 37 písm. m/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný T. U. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 9. júna 2015, sp. zn. 3T/44/2015, bol obžalovaný T. U. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

i napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/133/2010 zo dňa 7.6.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.6.2010, uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 48 mesiacov, ktorého výkon neplynul v dobe od 20.7.2010 do 19.5.2011, kedy obvinený vykonával trest odňatia slobody, viedol dňa 15.12.2014 okolo 00,20 hod. osobné motorové vozidlo zn. Škoda 120LS, evidenčné číslo L.-XXXH., po ceste I/50, v smere od J. P. k reštaurácii Dolina - Majer, okres Prievidza.

Za tento trestný čin bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov a podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov vo výmere 30 mesiacov.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť len vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, pretože ihneď po jeho vyhlásení rozsudok napadol odvolaním prokurátor v neprospech

obžalovaného len pre nesprávnosť tohto výroku. V písomnom odôvodnení odvolania prokurátor považoval napadnutý výrok o treste za nesprávny a neprímeraný s poukazom na nesprávne vyhodnotenie osoby obžalovaného. Poukázal na to, že v prípade obžalovaného ide o páchatel'a, ktorý bol už šesťkrát odsúdený, z toho štyrikrát za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a vo všetkých štyroch prípadoch bol aj vo výkone nepodmienečných trestov odňatia slobody. Z výkonu trestu bol prepustený 19.11.2011, preto podľa prokurátora neobstojí argument, že trestnej činnosti sa dopustil po dobe dlhšej ako tri roky. Práve opačne, vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia, keďže obžalovaný nerešpektoval rozhodnutie súdu o treste zákazu činnosti a v čase zákazu opakovane dňa 15.12.2014 viedol motorové vozidlo, je podľa názoru prokurátora odôvodnený záver, že predchádzajúce tresty uložené obžalovanému pre rovnaký trestný čin nespĺnili výchovný účel a keďže v jeho prípade ide o špeciálnu recidívu, nie je možné pôsobiť na jeho prevýchovu inak, ako len prísny nepodmienečným trestom. Navrhol preto, aby odvolací krajský súd zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. K uloženému trestu zákazu činnosti nemal výhrady, považoval ho za zákonný a tento druh trestu odvolaním preto nenapadol. V súlade s týmto odvolacím návrhom na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla rozhodnúť aj prokurátorka krajskej prokuratúry.

Obžalovaný T. U. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 3. augusta 2015, vykonal dňa 9. septembra 2015 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorom napadnutých výrokov o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, pochybil vo výroku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu. Obžalovanému T. U. totiž uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov, hoci u obžalovaného, vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a na okolnosti prípadu, neboli splnené zákonné podmienky na postup podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., t. j. na podmienene odloženie výkonu trestu odňatia slobody.

Obžalovaný T. U. je páchatel'om, ktorý doposiaľ nielenže nemá evidované žiadne vodičské oprávnenie, ale navyše bol už štyrikrát odsúdený na nepodmienečné tresty odňatia slobody a na tresty zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu za trestné činy marenia výkonu úradného rozhodnutia, vo vzťahu ku ktorým je špeciálnym recidivistom. Z výkonu ostatného trestu odňatia slobody bol prepustený 19.11.2011, napriek tomu však dňa 15.12.2014 znovu viedol motorové vozidlo, hoci nielenže nie je držiteľom vodičského oprávnenia, ale navyše tak konal znova v čase výkonu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu uloženého mu skorším rozsudkom. Z uvedeného preto vyplýva odôvodnený záver, že predchádzajúce tresty uložené obžalovanému pre rovnaký trestný čin nespĺnili výchovný účel a keďže v jeho prípade ide o špeciálnu recidívu svedčiacu o vytrvalom nerešpektovaní hodnôt a povinností vyplývajúcich mu z právnych predpisov a súdnych rozhodnutí, nie je možné pôsobiť na jeho prevýchovu inak, ako primeraným nepodmienečným trestom spolu s trestom zákazu činnosti tak, ako na to dôvodne v podanom odvolaní poukázal aj prokurátor.

Okresný súd pritom nesprávne vychádzal z toho, že u obžalovaného existuje iba jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., teda že sa k trestnej činnosti priznal a túto úprimne oľutoval a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., teda že už bol za trestný čin odsúdený. Obžalovaný sa však nielen priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval, ale na hlavnom

pojednávani pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie o priznaní viny zo spáchania žalovaného skutku podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., ktoré súd prijal, preto pri správnom postupe mal okresný súd prihliadnuť nielen na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., ale aj podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 ods. 1 Tr. por.) a súdu (§ 10 ods. 2 Tr. por.), pričom aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., t.j. že páchatel napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr. por.) tak, ako tomu bolo aj v posudzovanom prípade. Z toho dôvodu u obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností, ktorý mal preto okresný súd zohľadniť pri rozhodovaní o treste znížením hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby v § 348 ods. 1 Tr. zák. (trest odňatia slobody až na dva roky) o jednu tretinu (8 mesiacov) postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. a vychádzať z takto zníženej trestnej sadzby trestu odňatia slobody v rozsahu až na 16 mesiacov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a na podklade odvolania dôvodne podaného prokurátorom v neprospech obžalovaného preto odvolací súd v napadnutom rozsudku zrušil výrok o uloženom treste odňatia slobody, ako aj výrok o spôsobe jeho výkonu a sám rozhodol tak, že podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a § 37 písm. m/ Tr. zák. uložil obžalovanému T. U. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, na výkon ktorého ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Takto stanovený nepodmienečný trest odňatia slobody spolu s trestom zákazu činnosti, ktorý bol okresným súdom správne uložený a vo vzťahu ku ktorému nebol napadnutý rozsudok napadnutý odvolaním, podľa odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ich ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy a spôsobu spáchania, ako aj zisteným pomerom obžalovaného a možnostiam nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.